

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5015896159
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5015896159.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného K. J. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/82/2014 zo dňa 10.12.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. J. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný K. J. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Za tento prečin mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 2 mesiace s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Odvolanie podal bezprostredne po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní. Písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 29.1.2015, odvolanie odôvodnil. Prostredníctvom obhajcu tvrdil, že skutku tak, ako je popísaný v napadnutom rozsudku, sa nedopustil. Uviedol, že dňa 22.11.2014 spoločne s manželkou a deťmi pracovali v lese pri príprave palivového dreva. V priebehu dňa ku konfliktu medzi nimi nedošlo. Až večer po návrate z pohostinstva vyčítal manželke, že sa stýka so susedou, ktorá vyvoláva hádky a sú z toho problémy. Synovi A. vytýkal, že chodí opitý a všetky peniaze, čo zarobí, minie na alkohol. V kuchyni, kde sa mal skutok stať bol iba syn A.. Tento na hlavnom pojednávaní poprel tvrdenia poškodenej, že by sa jej s kuchynským nožom vyhrážal zabitím. Podľa obžalovaného syn vypovedal pravdivo. Nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, pokiaľ jeho výpoveď vyhodnotil ako účelovú, motivovanú snahou zbaviť ho viny za súdený skutok, so snahou zľahčovať situáciu. Nesúhlasil so záverom súdu pokiaľ v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by bola pochybnosť o pravdivosti tvrdení poškodenej, pretože táto nemala žiaden dôvod ho krivo obviniť. Podľa odvolateľa okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, pričom nebral do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech, najmä výpoveď svedka A. J.. Podľa jeho názoru bral do úvahy len dôkazy svedčiace v jeho neprospech, najmä výpoveď poškodenej. Na záver obžalovaný uviedol, že všetky dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom netvorí taký ucelený reťazec, na základe ktorého by jednoznačne bolo možné konštatovať, že spáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Príslušný prokurátor sa k dôvodom písomne podaného odvolania obžalovaného nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný trval na dôvodoch podaného odvolania a v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., i zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa stal, zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s použitím § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a tento prečin spáchal obžalovaný K. J..

Žiada sa uviesť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku učinil prvostupňový súd spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 168 Tr. por. Jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Okrem toho tiež uviedol akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Obžalovaný K. J., rovnako ako v konaní pred prvostupňovým súdom, i v odvolaní tvrdil, že skutku tak, ako je popísaný v napadnutom rozsudku sa nedopustil. Z akého dôvodu tvrdí poškodená iné, vysvetliť nevedel. Žiaden nôž v ruke nemal, nikomu sa zabitím nevyhrážal. Priznal, že sa pochytil so synom A., ale o nič vážne nešlo. Priznal tiež, že mal pozitíve alkoholické nápoje. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka A. J., ktorý potvrdil jeho obhajobné tvrdenie. Obžalovaný následne v odvolaní vykonal vlastné hodnotenie výpovede tohto svedka so záverom, že svedok vypovedal v jeho prospech po tom, ako bol poučený o význame svedeckej výpovede a tiež po poučení podľa § 346 Tr. zák.. Ušlo pozornosti odvolateľa, že výpoveď tohto svedka v podstatnom nekorešponduje nielen s jeho výpoveďou, ale je v zásadnom rozpore s výpoveďou poškodenej A. J.. Táto svedkyňa dňa 23.11.2014, teda bezprostredne po udalosti za prítomnosti obžalovaného, podrobne popísala jeho správanie v rozhodnom čase. Uviedla, že dňa 22.11.2014 v čase okolo 22.30 hod. bol pod vplyvom alkoholu a agresívny. Najskôr jej nadával do „kuriev“ a vyhrážal sa jej zabitím. Zopakoval to asi 4-krát. Vytiahol zo šuflíka kuchynskej linky kuchynský nôž s hnedou rúčkou s veľkosťou čepele asi 20 cm a zahnal sa na ňu so slovami: „Ty kurva, ja ťa zabijem“. Políciu zavolała preto, že sa bála o život. V kuchyni v tom čase bol aj syn A., ktorý obžalovanému vytrhol nôž z ruky a následne ho schoval v izbe. Krajský súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, pokiaľ vyhodnotil výpoveď poškodenej vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi ako pravdivú a obžalovaného usvedčujúcu. Žiada sa uviesť, že poškodená vypovedala bezprostredne po udalosti. Z jej výpovede je zistiteľné, že práve tá skutočnosť, že obžalovaný držal v ruke nôž a týmto sa na ňu zahnal, vyvolala u nej obavu o život a viedla ju k tomu, že zavolała políciu. O nadmernom požívaní alkoholických nápojov a agresívnom správaní obžalovaného nasvedčujú aj predchádzajúce odsúdenia obžalovaného.

Krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil dokazovanie a podľa § 269 Tr. por. prečítal aktuálny odpis registra trestov a tiež podstatný obsah spisov Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/50/2009 a sp.zn. 6T/71/2013. Z týchto dôkazov je zistiteľné, že obžalovaný má v odpise registra trestov osem záznamov o odsúdení, prevažne pre obdobnú trestnú činnosť. Z pripojených spisov vyplýva, že obžalovaný sa skutkov dopustil pod vplyvom alkoholu a voči svojim najbližším, t.j. deťom a manželke. Naposledy sa vrátil z výkonu trestu dňa 3.2.2014. I takto doplnené dokazovanie nasvedčuje pravdivosti výpovede poškodenej, ktorá popísala udalosť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia.

Treba pripomenúť, že ustanovenie § 360 Tr. zák. poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami. Ide o ohrozovací trestný čin a pre naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu je podstatné to, ako poškodený subjektívne pociťuje vážnosť tejto vyhrážky, a či táto vyhrážka je spôsobilá u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu z jej uskutočnenia. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu opísaných v skutkovej vete napadnutého rozsudku, keď obžalovaný s kuchynským nožom v ruke pod vplyvom alkoholu sa vyhrážal poškodenej zabitím, je nepochybné, že práve tieto okolnosti a spôsob akým sa obžalovaný vyhrážal, mohli u poškodenej vyvolať dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

S poukazom na uvedené krajský súd odvolacie výhrady obžalovaného prezentované v odvolaní vyhodnotil ako nenáležité a nemajúce vplyv na jednoznačný záver o jeho vine.

Odvolací súd preskúmal i správnosť výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený a zistil, že prvostupňový súd nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania trestov, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 Tr. zák. Podľa ods. 1 tohto ustanovenia trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. V prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, ktorý sa trestnej činnosti tej istej povahy dopúšťa opakovane. V odpise registra trestov má osem záznamov o odsúdení. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 1.8.2013 pre vyhrážanie sa smrťou svojej manželke a deťom. Trest odňatia slobody, ktorý si vykonal dňa 3.2.2014, a ani tresty predchádzajúce nevedli k jeho prevýchove a náprave z čoho vyplýva, že všetky doposiaľ uložené tresty z hľadiska ich účelu - individuálnej prevencie trestu, a teda prevýchovy páchatela, sa minuli účinkom a na obžalovaného nemali žiadny vplyv. Za takejto situácie bolo namieste naplniť účel trestu aspoň z hľadiska jeho generálnej prevencie, a teda odradenia iných od páchania trestných činov a ochrany spoločnosti pred prípadnými ďalšími kriminálnymi aktivitami obžalovaného po čo najdlhší čas jeho pobytom vo výkone trestu odňatia slobody. I keď prvostupňový súd uložil obžalovanému trest správne podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. v upravenom rozpätí trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., vo výmere 2 roky a 2 mesiace, javí sa takto uložený trest vzhľadom na uvedené ako trest mierny, nezodpovedajúci jeho účelu. Ochrana iných, najmä jeho najbližších, v tomto prípade je zabezpečená len jeho izoláciou vo výkone trestu. S poukazom na uvedené obžalovanému mal byť uložený prísnejší trest. Túto nesprávnosť odvolací súd napraviť nemohol pre absenciu odvolania prokurátora. Odvolanie podal len obžalovaný a odvolací súd musel v predloženej veci rešpektovať zásadu zákazu zmeny k horšiemu.

Keďže odvolanie obžalovaného K. J. bolo nedôvodné, krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.